

LBRIS

We know
books

Syriat Namah

JURNALUL UNUI
CĂLĂTOR ÎN TIMP

ASYRAH

volumul 2

București, 2021

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
NAMAHA, SYRIAT

Jurnalul unui călător în timp / Syriat Namah. - București : Editura
Daksha, 2019-2021
2 vol.
ISBN 978-973-1965-43-7
Vol. 2 : Asyrah. - 2021. - ISBN 978-973-1965-52-9

821.135.1

Copyright © 2021 Editura DAKSHA – Mysterium Books srl
Toate drepturile aparțin în exclusivitate editurii DAKSHA

Mysterium Books srl – Editura DAKSHA

Bld. Timișoara Nr. 84

Sector 6, București

Tel. 0726.334.721

E-mail comenzi@edituradaksha.ro

Web www.edituradaksha.ro

Editor: Sorin Hurmuz

CUPRINS

Introducere	7
Sunt pregătit de plecare	8
Drumul și adaptarea la specificul planetei Akata	9
Acomodarea pe Akata	16
Situația în care se afla Akata la momentul vizitei	27
Începerea unificării civilizațiilor Amma și Toga	35
O magică întâlnire cu Sitra	47
Pregătiri pentru deplasarea către Akatryas. Primirea noastră într-un centru spiritual de excepție	55
Nașterea comunității Amsh-Y și a subfaliilor temporale E-kata	64
Prima misiune importantă: formarea și dezvoltarea subfaliilor E-kata și nașterea faliei unificate Ekata	73
A doua misiune: explorarea istoriei planetei Akata	83
O pauză binemeritată care mi-a oferit ocazia să descopăr noi valențe ale spiritualității bazate pe înțelegerea profundă și sacră a timpului	98
Alchimia planetară de pe falia Ekata	108
Formarea și dezvoltarea flotei de nave Ekata-trye	113
Dezvoltarea Ekata la scurt timp după desprinderea de pe Akata	119

Am întâlnit o civilizație cu un grad avansat de spiritualitate	126
Primul contact cu un trecut de mult uitat. Nava Gamateea și importanța ei în evenimentele ce au urmat	135
O scurtă explicație a inelelor temporale. Zona garna și vortexul spațio-temporal	141
Dificultățile cu care s-au confruntat echipajele din flota de susținere a navei Gamateea. Căutarea lui Sitra	147
Jocul misterios al timpului pe nava Gamateea.	152
Am învățat aspecte noi privind manifestarea planului subtil causal . . .	159
Evenimentele speciale petrecute pe Ekata la apropierea de nava Amathar	164
Misiunea specială asumată de o comunitate a civilizației Amshi	171
Intrarea în marea insulă temporală cu o dronă specială	179
Maru și lecția iubirii.	183
Marea surpriză: relația lui Terak cu Amnut.	188
Viața lui Terak în interiorul insulei temporale, așa cum am văzut-o cu ajutorul lui Amnut.	195
Noi evenimente din istoria conflictului de pe Urma	200
Departamentul COR. Dorința puternică a lui Terak de a intra în componența faliei A2.	210
Întâlnirea la nivel înalt a celor trei înțelepți.	221
Întâlnirea cu Dorath, Utka și Nykiat.	226
Decizii luate după întoarcerea pe nava Gamateea. Pregătirile pentru întoarcerea acasă.	230
Nicăieri nu e mai bine ca acasă	234

*Este mai bine să spui oamenilor un adevăr, chiar și sub formă de iluzie,
decât să continui să creadă într-o iluzie ca fiind un adevăr.*

Cu dragoste, ghidului meu spiritual

Amsha-Y neeth e-Akata

INTRODUCERE

Călătoria pe Akata a fost una dintre cele mai importante experiențe spirituale pentru mine. Cuvintele pline de înțelepciune rostite de ghidul meu spiritual au avut un ecou nebănuț în inima mea când mă aflam în Centrele spirituale din Akata. Fiecare tehnică învățată m-a ajutat să devin conștient de măreția lui Dumnezeu, care creează permanent o multitudine de lumi miraculoase. Înțelepții de pe Akata m-au primit cu brațele deschise și m-au inițiat în multe științe sacre, manifestând în același timp o vie curiozitate pentru învățarea diferitelor tehnici de pe Pământ. Setea lor de a-L cunoaște pe Dumnezeu prin intermediul valențelor Sale multiple mi-a trezit un respect deosebit, acest lucru definind legătura avută cu ei.

Cu toate că nivelul spiritual al ființelor de pe planeta Akata este mai ridicat decât cel al oamenilor de pe Pământ, nu am simțit nicio clipă că ei minimizează cumva învățăturile civilizației noastre. Nivelul lor de înțelegere, bunul simț interior la care au ajuns și respectul față de alte civilizații i-a ajutat să învețe din greșelile altora, evitând astfel le repete și ei.

Întreaga mea experiență pe Akata nu m-ar fi impactat la fel de mult dacă nu exista un element extrem de important: iubirea. Sentimentul viu al contopirii sufletești cu ființa iubită m-a impulsionat să trec peste situații extrem de dificile. Singur nu aș fi reușit să trec peste încercările care mi-au testat limitele. Dorința de a păstra cât de mult puteam legătura cu ființa care mi-a dăruit inima sa m-a făcut să pătrund pas cu pas într-o lume uluitoare, chiar de neconceput pentru mulți de pe Pământ.

Indiferent dacă veți crede sau nu în existența unei astfel de lumi, atunci cu siguranță veți ajunge să trăiți emoția vie a iubirii ce se regăsește în această carte. Forța lăuntrică ce se naște din iubirea sinceră are o putere fenomenală care trece de timp și spațiu. Indiferent dacă o ființă este importantă în societate sau trăiește într-o colibă dărăpănată, în momentul

în care Dumnezeu îi sădește iubirea în suflet, acea ființă devine Centrul Universului. De fiecare dată când iubim sincer, devenim părtași la creația lui Dumnezeu.

Asta am învățat să simt pe Akata.

SUNT PREGĂTIT DE PLECARE ...

După ce mi-am aranjat viața așa-zis socială, eram pregătit să plec. La momentul anunțat am așteptat venirea lui Aphu într-o stare de meditație. Când mica sufragerie în care mă aflam a fost inundată de o lumină intensă, am înțeles că din acel moment viața mea urma să se transforme radical.

— Ne așteaptă, rosti scurt Aphu. O navă a venit pe orbita planetei pentru a te duce pe Akata.

Fără alte detalii, îmi montă pe brațe câte un dispozitiv argintiu. Am auzit un zumzet ușor în urechi însoțit de sentimentul momentan că sunt învăluit de un fluid cald și plăcut.

Într-o stare de toropeală conștientă, l-am auzit pe Aphu:

— Prin aceste dispozitive ești localizat. Eu nu am nevoie de ele, dar pentru tine este mai sigur așa.

În momentul următor am simțit cum sunt absorbit din cameră și pentru o clipă am avut senzația că sunt suspendat în vid înainte de a-mi pierde cunoștința.

DRUMUL ȘI ADAPTAREA LA SPECIFICUL PLANETEI AKATA

Revenirea la conștiința de sine a fost însoțită de perceperea unor raze de lumină ce imi ieșeau din piept. Aphu era lângă mine, desfăcând dispozitivele montate pe brațe la plecarea de pe Pământ. Privind în jur, am remarcat că locul în care mă aflam era perfect sferic, surpriză depășită în momentul următor de simțirea unui curent rece prin coloana vertebrală. Pesemne că am avut o față mirată, pentru că Aphu a încercat să mă liniștească:

— Este câmpul de recorelare celulară. Vei lucra cu asemenea dispozitive mult timp de acum în acolo și vei învăța tot ce ai nevoie. Însă acum trebuie să pornim la drum. Nu va dura mult, dar este necesar să te așezi într-o capsulă specială. Modul în care se petrece saltul la distanțe așa de mari îți este încă necunoscut și cred că ai fi bucuros să iei legătura cu ființele care conduc o asemenea navă.

Am încuviințat cu un surâs, iar ochii mi-au sclipit de bucurie. O ușă s-a deschis în fața noastră și am pătruns într-un coridor îngust îmbăiat de o lumină blândă, alb-vioacee. Părea că lumina radia din toate direcțiile. Practic, nu aveam umbră.

Coridorul luminos ne-a dus într-o cameră unde se aflau două scaune largi, cu aspect de fotoliu. Cu un gest simplu, Aphu îmi indică să iau loc. Fotoliul părea să fie metalic și mă așteptam să-i simt răceala specifică. Fără ezitare, m-am așezat și, cu toate că pluteam cam la 5 cm deasupra lui, nu am simțit niciun disconfort. Pe măsură ce mă relaxam, am văzut cum din dreptul picioarelor și al mâinilor începu să se ridice un nor alb-gălbui strălucitor, învăluindu-mi lent întregul corp. Cu toate că mă simțeam cuprins de o toropeală plăcută, atenția mea creștea cu fiecare secundă.

În momentul următor am avut parte de o surpriză ce mi-a taiat respirația. O rază de lumină a apărut în jurul meu, crescând lent în intensitate

până când m-a cuprins cu totul. În fața mea, pereții camerei au devenit translucizi și am început să văd spațiul cosmic ca și cum eram în mijlocul lui, admirându-i profunzimea. Spre stânga îl vedeam pe Aphu, care medita acum. Prin comparație, curiozitatea lui era complet satisfăcută, având în vedere numărul călătoriilor de acest gen la care participase. Privirea mi-a alunecat pe sub scaunul lui și am văzut planeta noastră în toată splendoarea ei. În timp ce mă delectam cu această imagine, am început să sesizez în urechi câteva pocnituri și mici zumzete, înlocuite gradat de un bâzâit prelung ce creștea în intensitate și care venea parcă din spatele capului. Foarte curând am observat că acel sunet îmi crea posibilitatea de a percepe camera în care mă aflam ca și cum îi atingeam pereții cu mâna.

Cu toate că mă aflam într-o stare de semi-amorțeală și nu îmi mișcam degetele deloc, aveam clar senzația că atingeam pereții. Am palpat de câteva ori diferite locuri din colțurile camerei, inclusiv zone pe care în mod normal nu le puteam vedea cu ochii și care se aflau în spatele meu. Intuitiv mi-am dat seama că puteam să îmi extind puterea de percepție dincolo de pereți, ceea ce am și făcut cu o încântare unică. Mă simțeam ca un copil ce privește curios o jucărie nouă. Pas cu pas, începusem să simt nava și structurile ei de rezistență. Cu toate că nu aveam nici cel mai mic habar despre cum funcționa și mai ales cum se deplasa, în perioada cât am fost pe navă trăiam clar sentimentul că percep o cunoaștere superioară, ce îmi reconfigura parca harta mentală.

Astfel, în doar câteva minute am devenit conștient de prezența navei cosmice. Avea o formă sferică. Am realizat cu surprindere că eram perfect unit cu nava care avea totuși dimensiuni medii, aproximativ 50 de metri în diametru. Am simțit foarte ușor faptul că aproape toate comenzile și manevrele erau făcute prin intermediul capacităților telepatice dezvoltate de piloți. Nava avea o construcție deosebită, care îmbina atât elemente materiale, cât și câmpuri magnetice intense. Toate se coordonau mental.

În scurt timp am simțit că nava s-a pus în mișcare. Am încercat să înțeleg modalitatea de deplasare, însă nu reușeam. Era un mister total. Părea că se mișcă singură, ca un balon în vânt. După ce s-a orientat către Soare,

văzând steaua noastră drept în față am simțit un mic impuls, ca și cum nava ar fi accelerat rapid. Imaginea stelei a dispărut brusc și în fața mea se vedea acum un vortex luminos, presărat din când în când de câte o licărire mai puternică. Am observat că structura acestui tunel era aproximativ asemănătoare cu structura văzută când am fost prima dată pe Edna în plan astral, pornind din starea de veghe. Întregul drum îl pot asemăna cu un fel de înșurubare în spațiul cosmic, de parcă întreaga galaxie se ordona precum un vortex în jurul navei.

În timp ce admiram imaginea, am primit cu surprindere o informație, parcă venită din neant. Îmi spunea clar că pot pune întrebări. Spre marea mea bucurie, nava avea capacitatea de a-mi răspunde la întrebări! În același timp, puteam lua legătura cu piloții în mod telepativ; sesizam că pot simți câmpul lor mental care cuprindea întreaga navă, dar totuși distinct de cel al navei. Fiind profund absorbit de trăirea pe care o aveam, am simțit cu luciditate chiar și manevrele realizate. Am rămas cufundat într-o stare perfectă de meditație și astfel am primit răspunsuri despre modul în care era concepută și folosită acea navă cu care călătoream prin galaxie.

Am rămas uimit să aflu că nava nu se deplasa prin spațiu, ci în timp. Ea s-a materializat doar pentru a mă lua pe mine și pe Aphu la bord. Sistemele de pe navă transformau instantaneu materia în energie temporală și traversa astfel timpul galactic. Coordonatele în spațiu și timp ale unei anumite planete erau folosite de piloți doar pentru a crea un mod de ancorare al navei într-un punct specific din spațiu și timp.

Mi s-a explicat că modul de deplasare în timp al navei se bazează, de fapt, pe rotația galaxiei în jurul propriei axe. Practic, după ce am ajuns la bordul ei, nava s-a dematerializat apoi rematerializat într-un moment în care, datorită rotației galaxiei, acel punct din care s-a dematerializat inițial se afla suficient de aproape de Akata. Având în vedere că sistemul solar binar unde se află Akata este mai aproape de centrul galaxiei, după rematerializare au fost necesare mici salturi în spațiu pentru a ajunge chiar lângă Akata.

Pentru a se deplasa astfel, nava intra în rezonanță cu frecvențele temporale specifice stelelor care se aflau în vecinătatea locului unde trebuia să ajungă. Apoi se dematerializa și rematerializa lângă steaua cu care rezona. În acest mod, continuând salturile, nava se mișca constant și coordonat.

Când am ajuns în apropierea planetei Akata, am sesizat că s-a făcut o adaptare a parametrilor temporali specifici perioadei în care era necesar să ajung, dar și a zonei respective. Am fost foarte atent la modul în care, printr-un mecanism complex, se producea „reglarea” timpului, un gen de armonizare a frecvenței navei la momentele temporale specifice perioadei în care trebuia să ajungem pe Akata.

În momentul în care câmpul temporal al navei s-a acordat cu cel al planetei, am simțit că redevin conștient de limitele fizice ale corpului. Aphu s-a ridicat din fotoliu și mi-a spus că trebuie să trecem din nou prin coridor, către sfera unde se afla aparatul de teleportare.

După ce mi-a montat din nou acele dispozitive pe brațe, am fost învăluit în lumină. Am închis ochii. Eram așa de emoționat, încât abia puteam să disting altceva înafara bătailor puternice ale inimii. Când i-am deschis, în fața mea se întindea un câmp de flori intens colorate. Aphu a simțit intuitiv că mi-aș fi dorit să trăiesc într-un loc atât de frumos și chiar a reușit să îmi facă un cadou special.

— Ești pe Akata, a spus el zâmbind. Vei putea să rămâi în acest loc în momentele tale de relaxare. Cu ajutorul dispozitivelor temporale cu care vei lucra vei putea să revii aici oricând vei avea nevoie. Te-am adus mai întâi aici pentru că vei avea ocazia să te familiarizezi cu această perioadă istorică a planetei și cu acest spațiu ce rezonază cu tine. În timp, o vei simți și respecta ca pe propria ta planetă. Acum te las să savurezi din plin mireasma acestor flori. Curând va veni momentul când vei fi condus la înțelepții acestei regiuni.

Mi-a așezat la urechea stângă un mic dispozitiv care s-a lipit rapid de piele și mi-a transmis telepatic că era vorba de un traducător care să mă ajute să înțeleg limba folosită de locuitorii de pe acea planetă. Îmi zâmbi și dispăru învăluit în lumină.

Din nemișcarea ce mă cuprinsese admirând peisajul, am intrat într-o scurtă reverie. Pe Pământ, când eram pe terasa casei mele, îmi tresărea inima atunci când mă gândeam la Edna și Akata, la astfel de câmpuri pline de flori, ireal de frumoase. Acum, fiind efectiv pe Akata, am fost de-a dreptul încântat că dorința mea s-a împlinit. Câmpurile cu flori multicolore se întindeau cât vedeam cu ochii iar mireasma lor delicată îmi era adusă de vântul lin. La înălțime, păsări negrăbite brăzdau cerul în linii simple.

Mă aflam pe un deal destul de înalt și puteam să văd în depărtare. Dincolo de dealurile pline cu verdeață se vedeau munții foarte înalți. Priveliștea era magnifică. Vârfurile înalte și semețe pătrundeau în norii, care erau aproape transparenți. Clima era caldă și umedă. Cu toate că simțeam vânt dinspre munți, răcoarea nu era deranjantă. Atunci am remarcat lumina...

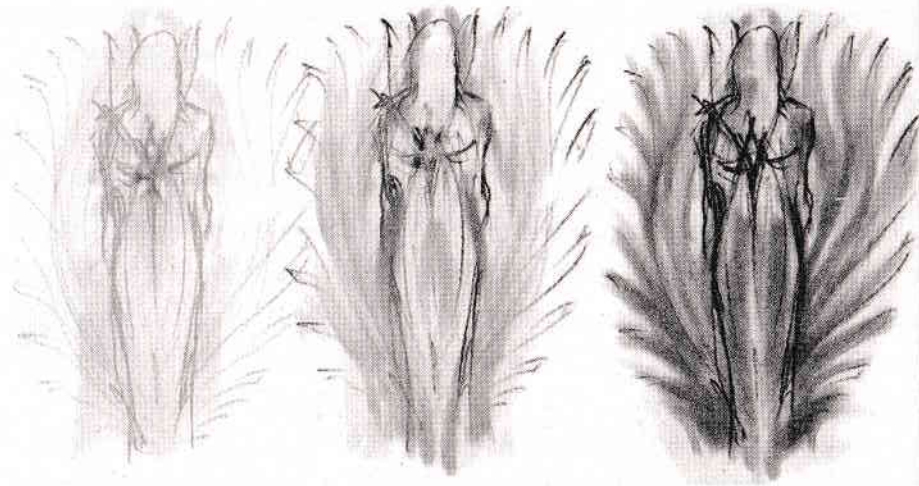
Întorcându-mă cu spatele la munți am văzut pe cer două stele. Cea mare era de culoare galben-roșiatică, pe când cea mică avea nuanțe alb-albăstrui. Steaua mică se afla sus pe cer, aproximativ deasupra capului, iar steaua mare se afla la orizont, spre dreapta. Sub steaua mare se vedea și o fină centură de meteoriți ce strălucea în lumina stelelor. Judecând după poziția centurii și a stelelor pe cer, mi-am dat seama că mă aflam în emisfera nordică a planetei Akata.

Era absolut mirific ce simțeam. Aura mi se dilatase foarte mult, cuprinzând în ea florile și atmosfera. Aerul parcă circula prin mine, ca și cum nu mai aveam consistență. Un miros superb mă învăluia permanent. Nu știu exact cât timp am petrecut în locul respectiv, dar singurătatea și intimitatea simțite în acele momente m-au transpus într-o stare plăcută de rezonanță cu planeta al cărei nume îmi vibra în inimă – Akata.

După ce am trăit o comuniune totală cu acea zonă, am simțit că am ajuns la un echilibru interior necesar pentru a face un pas înainte. Mă simțeam pregătit. Puteam merge mai departe. Nu am putut zăbovi mai mult, deoarece curiozitatea și imboldul ideilor ce îmi veneau în minte erau din ce în ce mai puternice. Cu toate că începusem să simt tot mai clar că eram perfect deschis către noua mea experiență, nu m-am așteptat la ce a urmat.

Un fior unic mi-a străbătut corpul pe măsură ce simțeam cum spațiul de lângă mine se deschide, în el făcându-și loc, încet, apariția unei forme.

Ca un abur strălucitor, un vortex cam de 2 metri înălțime s-a deschis puțin spre dreapta mea. Gradat, vortexul a început să prindă contur și am putut distinge o siluetă în acea structură luminoasă. Încetul cu încetul, silueta se contura tot mai vizibil și în cele din urmă în fața mea a apărut o femeie de o frumusețe indescritibilă. Câteva mici raze de lumină și norișori frivi au mai rămas din vortex, dar s-au dispersat apoi rapid.

Vortexul de teleportare a lui Ahameka

— Bine ai venit pe Akata! mă întâmpină ea surâzând. Numele meu este Ahameka.

A fost un salut plin de respect și, zâmbind, mi-a oferit un vas mic, frumos decorat. L-am primit cu bucurie și am privit curios să văd ce se afla în el. Ahameka aștepta cu răbdare să vadă ce fac. Am simțit intuitiv, de parcă aș fi știut de undeva, că lichidul din bol era de fapt hrană. Aroma ce se ridica din el semăna cu mirosul scorțișoarei. Am gustat puțin și dintr-o

Ahameka

dată o mulțime de senzații mi-au bucurat papilele gustative. Am privit-o zâmbind, bucuros de cadoul neașteptat. Atunci ea mi-a spus:

— Este un obicei vechi al familiei din care provin – oaspeții noștri beau din suc proaspăt al fructelor culese în ziua respectivă. Fructul este al unei plante care pentru noi simbolizează dragostea și apropierea sufletească.